

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 18 czerwca 2012 roku powódka B. Z. wniosła o zasądzenie od pozwanego A. Z. alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie poczynając od dnia 1 lipca 2012 roku, wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat. Pozwany nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 4 lipca 2014 roku Sąd Rejonowy w K. oddalił powództwo i rozstrzygnął o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz kosztach sądowych.

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego zostało oparte na następujących ustaleniach i rozważaniach, z których najistotniejsze przedstawiają się następująco :

Wyrokiem z dnia 23 listopada 2010 roku, Sąd Okręgowy w Ł., rozwiązał przez rozwód związek małżeński pomiędzy stronami bez orzekania o winie. Jeszcze w czasie trwania małżeństwa powódka dokonała sprzedaży pawilonu handlowego oraz samochodu osobowego marki F. (...), które wchodziły w skład majątku wspólnego małżonków. Powódka wynajęła mieszkanie w T. i została zarejestrowana w tamtejszym Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Stara się podejmować prace dorywcze, takie jak np. mycie okien lub opieka nad dziećmi. W okresie od kwietnia do czerwca 2014 roku B. Z. znalazła zatrudnienie i pracowała za wynagrodzeniem w wysokości 1680 zł miesięcznie. W czasie trwania sprawy powódka zapożyczała się w celu finansowania bieżących potrzeb, w tym u swojej siostry M. K.. Powódka starała się spłacać pożyczki zaciągnięte u siostry w miarę otrzymywania wynagrodzenia za prace dorywcze. Powódka pożyczyła również 3000 zł od pozwanego. W listopadzie 2013 roku strony sprzedały wchodzące w skład ich majątku dorobkowego mieszkanie położone w K. dzieląc się po połowie uzyskaną kwotą. Powódka otrzymała z tego tytułu 65000 zł, z czego 3000 zł oddała pozwanemu spłacając tym samym zaciągniętą wcześniej pożyczkę. Resztę pieniędzy otrzymanych z tytułu sprzedaży nieruchomości przeznaczyła na zakup samochodu marki M. (...), dokonanie niezbędnych przeglądów i napraw kupionego samochodu, zakup odzieży, bielizny, spłatę zaciągniętych wcześniej długów oraz zadłużenia za dwa miesiące z tytułu czynszu za mieszkanie, zakup protezy zębowej, wymianę mebli, remont mieszkania, a także zakup opału. Z kwoty tej pozostało jej jeszcze co najmniej (...) – 15000 zł.

A. Z. nadal mieszka w K. i pracuje w (...) Sp. z o. o. na stanowisku tokarz za przeciętnym wynagrodzeniem netto 2165 zł miesięcznie. Pozwany po rozwodzie dwukrotnie wysyłał powódce kwoty po 200 zł.

B. Z. dwukrotnie w 2012 roku składała do Sądu Rejonowego w K. wnioski o podział majątku wspólnego – oba wnioski zostały zwrócone z uwagi na niezuzupełnienie braków formalnych. Powódka we wniosku wskazywała, że w skład majątku dorobkowego wchodzi mieszkanie M-5 o wartości 180 000 zł z wyposażeniem o wartości 120 000 zł, mieszkanie M-3 o wartości 150 000 zł, mieszkanie letniskowe o wartości 70 000 zł z wyposażeniem o wartości 35 000 zł, dwa samochody osobowe: V. (...) o wartości 23 000 zł i M. (...) o wartości 4000 zł oraz oszczędności na rachunku w wysokości 600 000 zł wraz z lokatami terminowymi. Sprawy toczyły się pod sygnaturami akt (...) i (...) W skład majątku dorobkowego stron wchodzi także działka letniskowa w S. wraz z segmentem. Pozwany podejmuje bezskuteczne próby jej sprzedaży w celu podziału z powódką uzyskanej w zamian kwoty.

Ustalając stan faktyczny Sąd Rejonowy nie dał wiary zeznaniom pozwanego, że po rozwodzie przysyłał powódce sześciokrotnie lub siedmiokrotnie pieniądze oraz że powódka po sprzedaży mieszkania w K. przy ulicy (...) (...) zabrała całe wyposażenie mieszkania, takie jak: meble, dywany, pralkę, lodówkę, kuchnię i telewizor, uznając je za gołosłowne. Opierając się na powyższych ustaleniach, Sąd Rejonowy wskazał, że w niniejszej sprawie kwestię obowiązku alimentacyjnego pomiędzy byłymi małżonkami reguluje art. 60 § 1 k.r.o., zgodnie z którym małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego. Sąd

Rejonowy zaznaczył, że spór między stronami sprowadzał się w zasadzie do rozstrzygnięcia, czy powódka pozostaje w niedostatku wyznaczonym zakresem swoich usprawiedliwionych potrzeb. Sąd Rejonowy przytaczając orzeczenia Sądu Najwyższego i Sądu Apelacyjnego w Poznaniu zawierające wykładnię przesłanki niedostatku wskazał, że oceniając sytuację materialną powódki w niniejszej sprawie nie sposób stwierdzić, by B. Z. znalazła się w niedostatku. Powódka bowiem wyprowadziła się z własnej woli od pozwanego do T. – miasta, w którym nie mieszkał nikt z jej bliskich, i w którym nie miała zapewnionego zatrudnienia. Z własnej woli zrezygnowała z bieżącego korzystania z przedmiotów wchodzących w skład majątku dorobkowego, w tym z mieszkania i jego wyposażenia. Przed wyprowadzką zbyła, bez konsultacji z pozwanym i bez rozliczenia uzyskanej z tego tytułu ceny, samochód i pawilon handlowy stanowiący wspólny majątek stron. Poza tym w listopadzie 2013 roku B. Z. uzyskała 65000 zł stanowiącą połowę sumy uzyskanej ze sprzedaży przez pozwanego mieszkania. Sąd Rejonowy podniósł, że obecna sytuacja majątkowa powódki daleka jest od niedostatku rozumianego jako brak możliwości zapewnienia normalnych warunków bytowania, odpowiednich do jej stanu zdrowia i wieku. Powódka jest właścicielem samochodu osobowego o wartości kilkunastu tysięcy złotych oraz ma prawo do podziału majątku wspólnego stron. Powódka powinna zatem w pierwszym rzędzie podjąć wszelkie kroki konieczne do podziału majątku dorobkowego.

Od wyroku Sądu Rejonowego apelację wniosła powódka zarzucając naruszenie przepisu art. 60 § 1 k.r.o. przez jego błędną interpretację i przyjęcie, że powódka nie pozostaje w niedostatku. Skarżąca podniosła, że zgodnie z poglądem utrwalonym w literaturze rozwiedziony małżonek nie jest obowiązany do konsumowania substancji majątkowej na pokrycie swego utrzymania, gdy drugi małżonek ze względu na swą sytuację majątkową i zarobkową jest w stanie spełniać obowiązek alimentacyjny. Konkludując powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja jest bezzasadna.

Wbrew zarzutom apelacji Sąd Rejonowy opierając się na zebranych materiale dowodowym wydał prawidłowe rozstrzygnięcie. Sąd pierwszej instancji przeprowadził wnikliwe i obszerne postępowanie dowodowe, a zgromadzone dowody szczegółowo omówił i dokonał ich prawidłowej oceny, którą podziela również Sąd Okręgowy. Rozważania Sądu Rejonowego są logiczne, a materiał dowodowy jakim dysponował Sąd został szczegółowo omówiony zarówno pod względem jego wiarygodności jak i przydatności w ustaleniu stanu faktycznego. Przede wszystkim należy stwierdzić, że nietrafne są zarzuty apelacyjne dotyczące naruszenia art. 60 § 1 k.r.o. Pozostaje poza sporem, że związek małżeński stron został rozwiązany przez rozwód bez orzekania o winie. W związku z powyższym zgodnie z art. 60 § 1 k.r.o. małżonek dochodzący alimentów musi znajdować się w stanie niedostatku. Trafnie wskazał Sąd pierwszej instancji, że powyższa przesłanka nie została spełniona w niniejszej sprawie. Powódka dwukrotnie występowała z wnioskiem o podział majątku wskazując szczegółowo jego poszczególne składniki. Powódka sama wskazała, że wartość powyższego majątku wynosi łącznie 1 114 340 zł. W jego skład wchodzi nieruchomości, ruchomości oraz oszczędności i lokaty terminowe. Wartość tych ostatnich powódka sama określiła na około 600 000 zł (zał. akta I Ns 572/12). W tej sytuacji zasadnie Sąd Rejonowy zaznaczył, że powódka winna przede wszystkim dokonać podziału majątku. Okoliczność, że wniosek o dokonanie podziału majątku złożony przez powódkę został jej zwrócony z uwagi na nieuzupełnienie braków formalnych nie może w żaden sposób skutkować przyjęciem, że powódka znajduje się w niedostatku. Nie jest zasadny argument podniesiony w apelacji dotyczący kwestii sprzedaży przez powódkę substancji majątkowej. Stwierdzić bowiem należy, że składniki majątkowe wymienione przez powódkę w przeważającej części nie służą do zaspokajania jej potrzeb, a dodatkowo powódka posiada wraz z pozwanym, według swego oświadczenia, znaczne oszczędności. Nadto powódka otrzymała w listopadzie 2013 roku 65 000 zł pochodzących ze sprzedaży mieszkania.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. apelację jako bezzasadną oddalił. Zgodnie z art. 98 k.p.c. Sąd Okręgowy zasądził od powódki B. Z. na rzecz pozwanego A. Z. kwotę 60 zł ustaloną na podstawie § 7 ust. 1 pkt 11 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej

udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.) oraz przyznał i nakazał wypłacić ze Skarbu Państwa na rzecz pełnomocnika z urzędu powódki kwotę 73,80 zł brutto ustaloną na podstawie § 7 ust. 1 pkt 11 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.)